

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΕΥ Ν Α Π Ι ΟΥ

ΤΟΥ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ ΒΙΟΙ

φιλοσόφων ἢ σοφιστῶν.

Eunapius Sardianus

DE VITIS PHILOSOPHORVM
ET SOPHISTARVM,

Hadriano Iunio Hornano interprete.

*Græcæ cum mss. Palatinis comparata, aucta,
& emendata*

HIERONYMI COMMELINI OPERA.

*Nunc recens accedunt eiusdem Auctoris
LEGATIONES, è bibliotheca*

ANDREÆ SCHOTTI ANTVERPIANI.

scribitur

*Gabrielis de
Mouchar*

Coloniæ Allobrogum.

Apud SAMVELEM CRISPINVM.

ANNO M. DC. XVI.

εσαυτῶν ἔστι βίη· ὅτι δὲ ἡμεῖς μετὰ χα-
 ειρῶν παρήλυτοι βίους· φι-
 λουσόφων ὃ οὐδεὶς ἀκείβωτος
 αἰετῶν· ἐν οἷς Ἀμμωνίος τε
 ἡμεῖς Διγύπτιου, Πλυτάρχου
 τῷ Ἰσοπέτου μετὰ τὴν διδασκα-
 λῶν· Πλυτάρχος τε αὐτῶν ἡ
 φιλοσοφίας ἀπάσης ἀφελ-
 ῶν ἡμεῖς· Εὐφράτης τε ὁ
 ἡμεῖς Διγύπτιου ἡ Διωνῶ ἐν Βι-
 θυνίας, ὃν ὅτι κελεύω Χρυ-
 σόσομον Ἀπολλωνίος τε ὁ ἐκ
 Τυανῶν, ἡμεῖς τε φιλόσοφοι,
 ἀλλ' ἡμεῖς τῶν τε ἡ ἀνθρώ-
 πων μέσον· τὴν γὰρ Πυθαγόρου
 φιλοσοφίαν ἡμεῖς, πολὺν
 τὸν ἡμεῖς ἐν ἡμεῖς κατ' αὐ-
 τῶν ὅτι δὲ ἡμεῖς ἀλλὰ τὸν ἡμεῖς
 τῶν ὁ ἡμεῖς ὅτι δὲ ἡμεῖς
 φιλόσοφοι βίον ὅτι δὲ ἡμεῖς
 Ἀπολλωνίος τὰ βιβλία, δέον
 ὅτι δὲ ἡμεῖς ἐς ἀνθρώπους δέον
 καλεῖν· Καρνεάδης ὃ ἡμεῖς ἡ
 τῶν τῶν χρόνοις, ἡ ἡμεῖς
 κωμισμῶν ἐκ ἀφαιρῶν, εἴ τινα
 καὶ κωμισμῶν ἡμεῖς λόγον
 ποιεῖται, ὅτι δὲ ἡμεῖς Μου-
 σωνίος ἡ Δημητρίου καὶ
 Μένιππος, ἡ ἡμεῖς γι-
 γνῶσκουσιν οὐ πῶς ὅτι δὲ ἡμεῖς
 φησὶν· τῶν ὅτι δὲ ἡμεῖς
 ἡ ἡμεῖς ἀκείβωτος ἐκ ἡμεῖς ἀνδρείων
 βίους, ὅτι δὲ ἡμεῖς ἐξ ἡμεῖς

sophistarum vitas, cum di-
 ctionis gratia obiter velut
 in transcurso perstrinxit at-
 que delibavit: nemo tamen
 accurate de philosophis
 perscripsit. in quibus fue-
 runt Ammonius Ægyptius
 diuini illius Plutarchi præ-
 ceptor, ipsèque adeo Plu-
 tarchus, quem totius phi-
 losophiæ Venerem ac Iyram
 dixerim: præterea Ægyptius
 Euphrates, Diō Bithynius,
 qui ab aureo ore cognō-
 men inuenit, & Apollonius
 Tyaneus, non iam philo-
 sophus, sed mediæ inter
 Deos ac mortales naturæ
 particeps: quippe qui Py-
 thagoræ disciplinæ secta-
 tor, illius diuinitatis fa-
 mam dignitatēque ad-
 auxit: de quo enucleatē
 perscripsit Philostratus
 Lemnius, editis libris, qui-
 bus titulum fecit, Vitam A-
 pollonij; cum debuerit in-
 scripsisse verius, Accessum
 Dei ad homines. Ea tem-
 pestate fuit Carneades non
 obscuri inter Cynicos no-
 minis, si modo haberi ra-
 tio vlla sectæ Cynicæ de-
 beat: inter quos erant Mu-
 sonius, Demetrius, Me-
 nippus, aliique nonnulli;
 at horum fama illustrior.
 Quanquam autem istorum
 certa & explorata actæ vi-
 tæ cognitio, prodeunte,

σόφου κατ' ἄνευ τοῖς χροῖοις
 βίον ἀεὶ ἔρασαν· ἐν ὁμοίῳ τῷ
 τῷ βιβλίῳ καὶ ἄλλοις ἡγα-
 ροῖς δι' ὅλου ἀποδάσκει· δὲ
 ταῦτα γὰρ εἰς μὴ ἕλεν ἔξω· τί-
 δεμαί, τῷ π. σπουδῶν ὅτι τὰ
 μὲν ἔλαβον ἴσως ὑμᾶς, τὰ δ' ἔκ
 ἔλαβον ὁμοίῳ τῷ καὶ τῷ πολ-
 λῶν ποιούμεν φροντίδα καὶ
 ἀποδίδω, τῷ σπουδῆ καὶ πει-
 ραμμένων εἰς ἀκρίβειαν ἰ-
 σοειᾶς τῆς λαβῆν τῷ φιλο-
 σόφου καὶ ῥητορικοῦ βίου τῷ
 ἀρίστων ἀνδρῶν· εἶτα οὐ τυ-
 χῶν τῆς ὀπιθυμίας, ταυτῶν
 π. τοῖς ἐρωσιν ἐμμελῶς καὶ
 φιλοφιλῶς ἐπαθόν. καὶ γὰρ
 ἐκείνοι, ἢ μὴ βωμένῳ αὐτῷ
 ὁρῶντες, ἔ. π. πείθειν ὡ
 τῷ φαινομένῳ κάλλει, κα-
 τὰ νόσον, [ὅ. κηθῶν] ἰδεῖν
 ἔξασθενῶντες, καὶ φιλαμ-
 πόμοι· εἰὰ δ' ἐπίδωλον αὐτοῖς
 ἢ πλόκον ἢ ἡλῶσιον ἰδῶσιν,
 ὁμοίως κατὰ ῥοῦντες, πῶ
 ψυχῶν τῷ τῷ ὅ. π. π. π. π. π.
 σι, καὶ κατὰ πῶντα πρὸς τῷ
 θεάματι, τὰ σύμβολα τῷ κη-
 λος μῶν ἢ τῷ κηθῶ ὁρᾶν
 εἰεχόμενοι, καὶ εἰρησῶντες κα-
 τὰ πρὸς ταῦτα ἔξωρμῶσα ἢ
 γραφῶν, ὅσα ἢ κ. ἀκολῶ, ἢ
 retum conuerti, ut quæ

sophi vitam in litteras re-
 tulit, atque eo in libro, ut
 perpauca aliis, seriam ope-
 ram consumpsit. Atque ista
 quidem memoria recolo,
 conscius nonnulla fortasse
 nos fugisse, quædam non
 potuisse: in quo cum ma-
 gnam adhibuerim curam
 & diligentiam, ut excellen-
 tium in philosophia & ar-
 te oratoria virorum conti-
 nua, suisque exactè circum-
 scripta finibus, historia ha-
 beretur, neque tamen voti
 compos extiterim, idem
 mihi vsuuenire comperio,
 quod amatoribus qui ar-
 denter & impotente amo-
 re depereunt amicam,
 quam ubi aspectant, & e-
 ximiam oris speciem con-
 templantur, vultum de-
 mittunt, obtutum figere
 non valentes, & tanquam
 iubare circumfulgente præ-
 stricti, sin calceum, aut
 monile, aut in aurem as-
 spexerint, sumpto animo,
 ea ornamenta oculis ad-
 mouent, in eoque spe-
 ctaculo sese consumunt æ-
 tatèmq; atterunt, formæ
 adiumenta ac symbola,
 quam pulchritudinem ipsam
 aspicere præoptan-
 tes, magis que illa obser-
 uantes. Eodem modo ad
 hoc scripti genus im-
 fama & auditione accipi.

ὅς τῳ ἐκείνῳ ἀφικόμενον
καὶ ῥητορικῆς πλὴν ὄσον ἐκ
ὅτ' ἐκείνῳ ἐνδοσε φιλο-
σοφίας τὸ παῖ εἶδ' ἐκ-
μαπόμενον. ἡ γὰρ ἡ Δοσχί-
νῳ μακρῶ ἤν' ἴτε ἀδρῶν
τὰ παῖ εἶδ' ἀφίκομενον· καὶ ἤν'
βιβλίων τε αὐτῷ πολὺ πλῆ-
θ' φέρεται· καὶ τὸ φερόμε-
νον θαυμάζεται· καὶ εἰ τις κα-
τέγνω τινὸς ἤν' παλαιῶν, οὐ
τὸ δεξασθὲν ἐκράτει φρότι-
ρον, ἀλλ' ἡ Δοσχίνας πάντως
ἐκράτει κρίσει· ἔπειθ' ἀχθεῖς
πλὴν φροσύνης παρδείας καὶ
ὑπὸ πάντων ἀποβλεπούμε-
νον, πλὴν μεγίστῳ Ρώμῳ
ἰδεῖν ὀπιθυμῆσαι, ἵνα κατέ-
χη δὲ φιλοσοφίας πλὴν πόλιν· ἐ-
πειθὲ τῶν εἰς αὐτὴν ἀφί-
κομενον, καὶ τῷ μεγίστῳ Πλωτίνῳ
συνῆλθεν εἰς οἰκίαν, πα-
ρῶν ἐπλάθει ἤν' ἄλλων, καὶ
προσέειπε φέρων ἑαυτὴν ἐκ-
είνῳ· ἐκέρως δὲ τῆς παι-
δείας ἀμφοτέρων, καὶ ἤν'
παιδείων ἐκείνων καὶ τὴν δια-
σμένον λόγον, χρόνον μὲν τι-
να εἰς πλὴν ἀκρόασιν ἤρκεσεν,
ὡς αὐτὸς φησὶν. εἶτα ὑπὸ τῷ
μεγίστῳ ἤν' λόγον νικώμε-
νον, τί, τὸ σῶμα καὶ [π] ἀν-
θρώπος εἶ; ἐμίσησε· καὶ δὲ

quam ille laude attigerat:
mentem tamen eo non de-
misit, quin potius uniuersum
philosophiæ genus ef-
finxit atque expressit. Porro
Longinus cæteris omnibus
sue ætatis longe antecelluit:
& librorum eius ingens cir-
cumfertur copia, illique ipsi
admirationē obtinet. Quod
si quis vetustum auctore ali-
qua in parte reprehendis-
set, non prius rata atque firma
habebatur opinio, quàm Longi-
ni illud confirmasset iu-
diciū. Eo pacto à primis
annis doctrina imbutus Por-
phyrius, & omnibus admi-
rationi habitus, Romam illam
rerum dominam videre cõ-
cupiuit, ut ciuitatis illius
animos scientiæ magnitu-
dine detineret atque occu-
paret. Quo vbi primum
venit, & in magni illius
Plotini consuetudinē se in-
sinauit, valere iussis ceteris
omnibus, ad amicitiam si-
demq; illius sese totum ap-
plicuit: vbi & animū scientiæ
explere, & verba fonte illo
manantia ac de mentis illius
sacratio depròpta haurire;
citra satietatem tamen, ali-
quandiu ieiuit, ut ipsius ver-
bis dicā: postea abundantis
magnitudine doctrinæ vi-
ctus atque fatiscens, concepit
corporeæ molis humanita-
tisq; odio quodā, transiit

